

125

Christian Christensen. f. 18. April
1861. Opstaged på Vallerholmen 1868.
balletdamer juli 1877. - Sekond-Damer
1882.

Erindringer
fra mit
Theater og Privatliv.
1ste Bind.
(Omfatter Aarene 1868 til 1883.)

Paabegyndt i Mai 1893.

I October 1868 kom jeg, som saamange andre Børn, til at gaa paa Dansed-
 velse hos Balletdirigent Ludvig Gade, jeg var den ^{til} 7de år gammel meget
 lille af Væxt og dertil ^{kom at jeg havde} meget smaa Fødder, ^{hvilket} som stærkt tildrog sig Hr. Gades og
 Fæders Opmærksomhed. Det viste sig, at da jeg havde gaaet nogle Maanedder til
 Dans, at jeg havde gode Dispositioner for Secnen og da Quæben var forbi i Næste
 Maaned spurgte Hr. Gade mine Forældre, om de ikke havde Lyst til at sende
 mig over til Balletten, da han vilde love dem at skaffe mig en god Til-
 ligg ved Theatret ^{og det} da mine ^{gik i den Retning} Forældre tydede dograa. Mine Forældre kunde naturlig-
 ligvis ikke paa staaende Fod bestemme sig, men det gjæstes heller ikke nødig,
 da der først blev antaget Børn til Balletten i etiquist Maaned. Der blev nu i
 mit Hjem megen Debatering for og imod, ^{og} mine Forældre spurgte mig, om jeg
 havde Lyst til at komme til at danse paa det kongelige Theater hvor
 mange Mennesker kom og saa paa det, ^{den} med den livlige Fantasi, som jeg var
 i Besiddelse af, maaled de sig ja for mig selv, saa vidunderligt skjønt
 at jeg stærkt sagde, ja. I den gik imidlertid, en Aften i Mai Maaned
 tog min Fader mig med paa Comedie i det kongelige Theater, der har
 de jeg aldrig været før, den Aften opførtes der, Engelmændene i Indien og
 Abekatten. Det første Indtryk, da jeg traadte ind i Logen, var naturligvis
 stum Forbauselse over det dejlige Forstoppe med de smaa Engle og over
 de ni Muser i Loftet, ^{hvor} til Nærlighed havde jeg aldrig før set, ligeledes
 vakte de mange Tilskuere der var farsamlende min fulde Forundring.
 Forestillingen begyndte, det første Stykke forstod jeg ikke og idelig maatte
 Fader besvare mine mange Spørgsmaal, desimod maatte jeg mig meget
 over Abekatten, men en Ting fandrede mig meget, det var nemlig hvor

2/ Fri Lørdag kommer ind med Lyset i Haanden iført Natkappe, Natkøje
og Skjort jeg sagde til Fader, at jeg syntes det var underligt at hvin ikke gerne
rede sig for at vise sig for saamange Mennesker i den Taaklødning.
Efter at have vovt paa Comedie med Fader bestemte jeg nu ikke anden hjem
me end selv spille Comedie med min Moders Nøkkenfarklode over Skuldrene
sam en lang Kappe et rødt ildent Halsstæklode omkring Hovedet som
Turban, agerede jeg, foran var blankt mekaniske Secretor, som tjente
mig som Spejl. Sammen kom og i Midten af et just skulde Pæinene
antages, mine Forældre havde besluttet dem til at følge Hø Gades
Raad og henvende dem paa Theatret og en smuk Morgen vandrede min Fader
med mig ned Haanden på var beskædne Bolig i Klauvødene No. 8, jeg naturligvis
i fuld Tids, over til det kongelige Theatret. Med forventningsfulde Følelser blev
vi af Portneren vist op i Damsalen hvor han bad os vente til Hø Broderen
kom, som var Løser for Pæinene, jeg betogtede den store skumle Sal med angst
de fine, men saa kom der nogle smaa Tige i lyse korte Kjoler og Dreng
Kadethloder, de ledede og muntede dem i Salen hvilket naturligvis var noget
for mig og betog de mange Følelser, en af Eleverne opdagede Hø Broderen paa fan
gen og raabte, "Der er døen!" hvorpaa alle stillede sig paa Stads og al Leg ophørte.
Hø Broderen kommer ind i Salen, han har et rigtig venligt og rart etrusigt, han
gaar hen imod os hilser paa Fader og klapper mig paa Skinden, Fader frem
kommer med sin Bejoring og fortæller, at jeg har gaaet til Dans hos Hø Gade
og at han har anbefalet Fader at lade mig gaa den Vej. Hø Broderen ber mig
om at tage Klædning af, han vil se mine Fødder og min Trist, han syntes
at være tilfreds med begge Dele og efter at jeg paa Høserokken har marcheret
et Par Gange op og ned af Gulvet, lover han at antage mig paa Søndag,

3
skjændt, som han siger, at jeg er temmelig lille, dermed beder han Fader, sende mig
nogle Dage senere opfyldt med Kløder som de andre Dreng, Iko lenne Theatret
selv. Vi gaar nu hjem og fortæller Moder, hvordan det er gaaet, og nu bliver der jo travlt
med at faa nyt Kløder til mig og jeg er jublende glad over at jeg snart skal være
og være sammen med alle de søde smaa Pæin. Nogle Dage efter er alt i Orden
og fulgt af min Fader og med mine Kadethloder under stemmen går jeg min
første Entree indenfor Kunstens Tempel. Jeg bliver ført op til et Værelse paa
hvis Dør staar malet No. 10, det er Drengenes Taaklødningssal, det er et
langt smalt Værelse hvis hele Moblement bestaar af et langt Bord hvori der
er anbragt Skuffer ovenpaa Bordet stod nogle Spejle og paa hver Side af Spejlene
var anbragt Gasblæs, en tavelig Servant og en tre fire stole udgjør Resten af Moblemen-
tet, Høserokken var en lang Knagerække opstaaet hvorpaa Eleverne hangte deres
Klødningsspejle ved Vinduet var indlagt Værmær og en Værmær hvor der ovenpaa
var anbragt en Messingkane til at udlukke Dampen naar Vælbret blev for varmt.
Med min Takke under stemmen blev jeg stillet til Studiers for Vælbrets Rebaere som
alle sad paa Bordet og betogtede den ny ankomne med ungegtsende Minder, der
var fire Dreng paa Vælbret frøiden mig, hvor Naam var Christian Laurberg,
Frans Poulsen, Christian Jensen og Emil Møller, det første jeg maatte, var at gøre
en Compliment for hver især, naturligvis for den ældste først som var Laurberg,
derfter fik jeg anvist 3 Knager hvorpaa jeg kunne anbringe mine Kløder i en
bestemt Orden og samtidig blev der mig anvist Siddeplads paa Gulvet under
Knagerne. Jeg satte mig ganske rolig ned paa Gulvet og begyndte at kløde mig
om hvilket kned en Del for mig da jeg var vant til at blive hjulpet af Moder
hjemme, da jeg havde frøiden Taaklødningen tog en af Drengene mig med ned
paa Laurberns Værelse hvor jeg skulde have Iko, de var alle for store til mig

4/
men efter nogen Tiden var der et Par Tjenerer som jeg kunde passe og med
dem paa vandse vi op paa Dansesalen hvor Smaggeene flokkedes om mig
med Spørgsmaal om hvad jeg hed og hvor gammel jeg var osv. osv.
Nu kom Hr Broderen Skolen begyndte og jeg arniste Plads bagved ^{bagved} hvor jeg
maatte hoppe med saa godt jeg kunde, da Skolen var færdi klodde jeg om
og efter at have onseet min Moder, den behøviige Orden og havde gjæstmens
complimenter for Kammeratene fik jeg lov at gaa hjem. Den neste Dag jeg
kom igjen, blev der antaget en lille Dreng ved Navn Hans Beck, han fik
arnist Plads paa Gulvet ved Siden af mig og vi to skulde nu til at opdra-
ges af de eldte Dreng. I den første Tid var de meget skikkelige imod os,
men da vi vare bleve noget eldte i Gaarde begyndte der en haard Tid
for os, thi for de mindste Farselsker vankede der Prefigener, naar vi fik
harde kongt en Iko der hvor Stampen skulde konge, straks en Lussing,
og altid med den Trusel, at vis vi prøvede paa at sladre til Loren eller
hjemme, skulde vi faa mange flere. De havde mange Maader at straf-
fe os paa og paa strældninger der til var der altid Udveje, naar vi
kom fra Dansesalen og vi havde været uopmarksomme, blot vendt
Hovedet til gal Side, Lussing, og des paa ^{der paa} trøtte og varme som
vi vare, straks beardudet den eldste en af os til, at hente ham et
Glas Vand, men det var aldrig tilpas enten var der for lidt eller for
meget Vand i Glasset eller ogsaa var det ikke rent nok, des paa
straks ud efter et nyt Glas, dette kunde gjentage sig henimod
en halv Løns Gang for hver af de fire eldste, saadan, at vi kunde
hente en 40 Glas Vand for vi fik Lov til at spise vor Frukost,
og naar saa den kom frem og de saa at jeg havde lakkat Småmelbrød

5/
med skulde vi bytte, men det stod jeg mig aldrig ved, thi de stak mig noget
gammelt tart Fidlebrød ud som de ikke selv gad spise, og naar jeg saa
kom hjem og Moder spurgte mig hvordan min Mad havde smagt mig
maatte jeg jo altid sige, at den havde smagt mig dejligt. En Gang fandt
de paa at holde mig nogen aar Vaimeaunen en af dem aabnede for
Dampkanen saa at den varme Dampf stammede ud hvilket
naturligvis bragte mig til at skruge i vilden Sky indtil de holdt op,
det var en høyst original Maade at faa Dampbad paa. En Lørdag Førmid-
dag maa jeg ha farsat mig meget haardt, jeg kan ikke længere erindre hvorn
Farselsen har bestaet, men de spundte mig over nogle Stole og gennem,
pyggede mig saa eftertrykkelig med deres Remme saa at min Pjog var alder
rødstulet af Slagene. Noste Mogen skulde jeg have rent Linned paa, det faa,
gik altid inde ved Kakkelaunen, hvor min Broder og jeg stod paa en Stal
medens Moder hjalp os, den Mogen søgte jeg stadignok at unde mig saa,
danne at Moder ikke fik Pjogen at se, men Moder anede at der maatte
være noget galt og efter lang Talemønter maatte jeg ud med Historien,
Fader blev tilkaldt og blev naturligvis varendt over at se mig saadan tilbrødt
men uagtet at jeg bad Fader med godende Jaar om at lade være med
at sige noget mere paa Theatret, gik han dog med mig derover den neste
Dag og klagede derover til Hr Broderen, Drengene fik en ordentlig Af-
roffing, men jeg en ardentlig Lussing fordi jeg var gaaet hjem og
sladre. Sam det ses heraf var der jo ikke andet at gjære end finde sig i Salskuden
men mange Gange naar jeg gik paa Theatret var det ikke med det glædeste
Lind, thi Pjog var jeg jo altid sikker paa at faa.

Samtidig med at jeg blev antaget ved Theatrets Danseskole, kom jeg til at frekventere dets Løseskole, den holdtes ^{for Drenge} i Theatrets Balletsage for Drenge under Ledelse af forhenværende Balletdanser Valdemar Stehm som havde taget Skolelærereksamen, Smaapigene fik Skoleundervisning af en Frøken Beckmann i hendes Hjem i Smallegade No. 12. Vi Drenge mødte Kl 1 i Fojen og blev undervist i de forskellige Skolefag samt Fransk og Tydsk, Kl 3 opførte Undervisningen saa det var ikke store Sager der kunde anerkendes i den Tid, dog saalange at Undervisningen blev givet paa Theatret hvor der af og til kom Besøg af Brodersen eller Balletmesteren og der ligesom var nogen Contact med Lore og Clever fik vi dog altid noget læst, men da Skolen i Aaret 1871 blev flyttet til Nr. Stehms Bolig i Svartegade No. 8, 2. hvor han selv havde Skriveinstituttet blev Skoleundervisningen kun jæmmelig. Nu var alt Opsyn forbi, vi mødte Kl 1 som ordinært, men Nr. Stehm der under, viste i en anden Skole til Kl 1 kunde ikke naa at være hjemme i Svartegade før Kl 1⁴ i det Kvartel maade vi os paa forskellig Maade saasom med at spille Klunk, slaaar med Papirskugler og lignende Ting, naar Loren saa kom blev vi sat i Stbyde med at skrive eller regne, men det varede ikke ^{mere} længere end om 10 Minutter saa hed det; Løj de Bøger vok og jeres franske Løsebojer. Naar vi saa var kommet godt igang med at løse Fransk saa ringede det, det var Clever der skulde med der ind paa hans Skriveinstituttet, thi i de to Timer han havde os, var det samtidig Indmeldelsestid for dem. Det trak mange Drenge et helt Kvartel tid og imedens sad vi og bestilte ingenting, naar han saa kom igjennem kunde han være rent forstyrret og pludselig udbyde;

Det kan ikke gaa dette her, jeg bliver gal, hvornaar gaar den blaa Tjori. Det varste var dog naar hans Kone sendte et af Børnene ind i Skole, stuen ^{for at} og bede om Tøse til en eller anden Husholdningsartikel, saa sprang han op fra Stolen og fløj ud til Madammen og saa kunde vi høre dem skjønnes noget ganske grusomt, hvilket var enig Løje for os, naar han kom tilbage efter saadan en Dyst var han mat, faldt saa i Reglen i Tanker og glemte ganske os. Kl 2's spiste han til Middag og sammetider glemte han ^{da} at sætte os i Stbyde og saa kan det nok være at vi mistede os, thi vi var jo ikke Dødbidene, men gættet med Stehm's. Naar saa han havde spist kom han rettilfæds ind og lod os saa pakke sammen og gaa hjem. Saaledes var gennemgaaende Skoleundervisningen, ^{og der blev kom og} vi Drenge benyttede os ogsaa af at Skolen var flyttet, thi mange fange gik vi og drev den af paa Gaderne en halv Timestid og undersøgte os saa med, at det var Frøkenen paa Theatret, der havde været saalange. Til sine Tider kunde Nr. Stehm være ganske curiøs f. Exm, naar han underviste os kunde han pludselig rejse sig op fra Stolen og stille sig bag ved den, holdende med begge Hænder i ^{sin} Ryggen og saa begynde at gjøre Bøjninger i de forskellige Positioner for os og fortælle saa, at han havde ogsaa været med Balletten og ikke glemte at danse endnu. Saa den anden Side af Gaden boede der nogle Strøjsampirer, som han holdt meget af at vise sig for, da jeg ihkaldighed havde Plads oppe ved Vinduet, ^{og} sendte det ham ikke at give mig en Lussing naar Sampirerne saa over til ham, denne imidlertid Lussing erstattede han senere ved at give mig en 4 Skilling til en Hage, trøstende mig med, at havde jeg ikke forjænt den

da jeg fik den, havde jeg forjænt den for saa meget andet. I Skoletiden stod et meget stort Uhr, som var indrettet saaledes at det spillede en Melodi hver fulde Time, naar han nu var i meget godt Humør kunde han lade det spille den ene Melodi efter den anden for at fornoje os; hans største Nydelse var at røge cigarer, men den Læsus til, lod han sig vist meget sjældent, thi naar han en enkelt Gang tændte sig en cigar nød han den i fulde Drag og stillede sig op foran Spejlet og smaasmakkede med sig selv noget meningsløs Traval saa vi Drenge var ferdig at krodes af Latter over ham. Hvert et år havde vi Examen for Theaters Chefen Hr Justitsraad Berner og banfrensraad Linder de Examen var fuldstændige Læsestykker til Trines Examination i Aprilmånederne, for den Maade som den daglige Skoleundervisning foregik paa bevirkede at vi naturligvis ingenting kunne. Sjælens Undervisning var betydelig bedre, da de i Frøken Beckman havde en dygtig og streng Lærerinde, men de brugtede jo ogsaa de lange Træver til at komme for sent i Skole. Denne isle Skoleordning varte imidlertid op da det nye kgl Theater var bygget og Kammerherre Fallersens var blevet Chef, i 1876 lod han nemlig indrette Skolelokalen i Theaterbygningen hvor nu baade Siger og Drenge fik folles Undervisning af dygtige Lærere som Hr Nohrn i Fagene Religion, Historie, Geografi, Naturhistorie og Literaturhistorie. Hr Captain Jung underviste i Fransk og Frøken Beckmann i Fransk og Haandarbejde for de Lomaa Siger og endelig Hr Nohrn i Regning og Skrivning. Samtidig blev det bestemt at Skoletiden skulde vare fra Kl 1/2 til 3/4 og at alle Eleverne skulde gaa i Skole til dens Betid, den aarlige Examen

blev nu afholdt i Theaters Ballfaye i Overværelse af Skolen, Hr Regis's Fredstue Hr Brodersen og flere saerlig Indviede. Denne Undervisning frekventerede jeg i to Aar og nu da jeg var blevet 16 Aar og havde Forstand og lyst til at tage efter hvad der blev lært, havde jeg ogsaa meget Udbytte deraf og lærte meget mere i de to Aar end i hele den anden Skoletid.

1869 - 70

N° 3.

I fire Måneder arbejdede jeg paa Danseskolen for jeg opnaaede at komme til at medvirke i Stykkerne, endelig oprandt den store Begivenhed da jeg første Gang skulde optrede paa Scenen det var Lørdagen den 4te December 1869 i Balletten Festen i Albano, som italiensk Bandedag. Den Dag havde jeg Fæber fra Morgenstunden og skjøndt jeg først skulde medvirke i Balletten Kl 1/2 modte jeg at træde paa Theatret Kl 6. Der var naturligvis ingen af de andre Drenge kommet og med Fryd saa jeg paa de Bandedagter der var hangt op til os, herad Kl 7 kom Kammerherrene og det var dengang Skik at de eldste tog Hostier, men først, de tog naturligvis det der saa prænt ud og det der passede dem best, som følge deraf blev det daarlige og som oftest det største tilbage til mig, men allene det at takke i de høje Klude og blis sminket af en af de eldste Drenge var jo for mig en Fest og da jeg var klistet paa og havde som skit paa Hostieret faaet den store højvuldede graa Fildt hat paa hovedet mandede jeg ned i Sagen hvor jeg ikke kunde blive kjed af at betragte mig selv i de store Spejle, og fandt mig selv noget af det dybeste skjøndt

10.)
Hatten sad helt ned over ørene paa mig. Endelig ringede det til Balletten, var
Traklode, som af os altid kaldes for Mester, utede for sidste Gang paa vor Doo-
ter og løber vi ned paa Scenen. Det Virvar der nu viste sig for mine Øjne af alle de
bragde Kostumer det italienske Landskab som Scenen forestiller og de muntre Her-
rer og Damer og saa alle smaa Figurer i deres søde Dragter, alt det var for
mig som det dejligste Eventyr. Det jeg skulde forestå paa Balletten var ikke
staa Sager, jeg var af Balletmester Roumanville stillet op paa en Bank
tillige med et par andre Drenge der skulde vi staa paa Sambuim under Saa-
tellen, jeg var saa ivrig i at udføre mit Parti at jeg baade bøjede stamme
og Ben til den Grad, at Banken hvorpaa vi stod veltede, saa at vi alle tre løb
paa Gulvet med Benene i Vjert. Da Balletten var ude hentede mine Forældre
mig hos Partneren, de havde naturligvis ventet paa Kammeret og set deus Drenge paa
Scenen og det er en Betsafølge at jeg i deus Øjne havde set sød ud og gjort mine Sager
stortet. I denne Saison kom jeg endnu med i et Par Operaer nemlig Faust og
Lohengrin i dem begge var jeg Bandedræng, i den Alder optræder man i Reglen
kun som saadan, dog i 5te Akt af Faust optraadte jeg som Mikat i Valpurgis,
natten, det var en ren Løve for de gamle Drenge at svare mig rigtig til, at der
i mit Hjem næste Maanedag altid fandt Stærker Sted. Denne Saison havde jeg
optraadt 13 Gange paa Scenen og jeg var stolt af at have tjent saamange Drenge
nemlig den ukjente Linn af L. Mack for hver Gang jeg havde vent med. —
At Theatret eventyrlig hvorpaa der findes mange Skuffelser skulde jeg allerede
i mit yngre Aar faa at føle. Folket kom i Capriciosa blev net op paa
instændig, en Drenge skulde udtages til at spille Løven Kæmpe, en tre-fire
af os havde faaet Ode til at lere en enkelt Scene af Rollen, men den Dag
vi blev tilkaldt til Prøve var jeg stolt hos, Instruktør Thistev som

11
skulde prøve os, syntes godt om min Klædelse, men da han hørte min hore Røst
kønde han naturligvis ikke lindre mig og følger deraf blev at Hans Beck
fik Rollen, det gav Anledning til at han fik alle de smaa Roller der fantes
og jeg aldrig nogen, det bedrøvede mig meget og i lange Tider gik jeg var utaalmodig
derover, men mine Forældre trøstede mig med, at min Sød nok vilde komme. I Balletten
barnvataint hvori jeg kom med havde jeg den flode at Roumanville udtog mig
til at danse i Midten og i første Rokke paa Skolen i Dufours barnvataint
hvilket jeg gjorde til hans færdige Tilfredshed og til Publikum med da de mandede
dem meget over at se den lille Drenge danse saa nydelig. I Ballettens anden Akt
var jeg udkloddet som en lille Boyer med lang Skjodspakke hvide Benkloder, Cha-
cot paa Hovedet og Sabel ved Siden. Samme lille Boyer er ude med sin Familie paa
Traktortedet i Henni gætte for at have en glad Dag, han marer sig med at spille
Boldt, en Aften var jeg saa uheldig at tabe Rollen ved i Orkestret den faldt
lige i Hovedet paa en af Herrene der blæste Trompet, jeg var meget uheldig
og gav mig til at tude og staa og kigge med efter den, en af de unge Menne-
sker der var Erwartet i Stykket sprang imidlertid ned og hentede den og saa blev
jeg glad igjen. — Medens vi var nede paa Scenen og udførte hver sin Tjeneste havde vi saa
kloder den Drenge, at logge sig til at save paa Værelsets Stole, en Aften efter at
barnvataint var gaaet kom jeg hærke blev vi enige om at lade ham ligge
vi klodte os om ganske stille og jeg gav ham min Chaot paa Hovedet de andre
døkkede ham til med deus Dragter saa slukkede vi Gassen og stak af,
lange havde han ikke Ro, thi Lampisten som gaa omkring og slukke paa
Værelse kom jo ogsaa til vort, han fanat Værelset mørkt, men vi viste jo
at han skulde undersøge om Kammeret var rigtig skruet for, under det Forsøg
sendte han paa Stolene og vægnede Mester, som naturligvis var knæende gaa

i Nabyen, molde os det turde han ikke, da han jo ikke havde Lav at søm
 paa Værelset, men ^{da} naar vi saa kam igjen neste etften og han sprængte
 os hvorfør vi ikke havde vækket ham, ^{undskyldte} vi os med at vi syntes
 det var synd at vække ham da han saa saagodt. Ved Theatret blev der gjort
 meget for at opmuntre Eleverne saaledes var alle ^{ran} Eleverne Fuleaften inni
 tunde hjem til Hr Brodersen til Fuleaften og Bal det var sande Fester for
 os Børn, hvare det var et Laun i mit Hjerte at undvære mig denne Høj-
 tidsaften kom jeg dog altid med og der blev gjort alt for at møde os. Hr
 og Fru Brodersen og deres Børn var talsskrædder selv og det var altid med
 stor Gløde at vi imidesaa det Bal. Ved Fastelavnstiden slog vi Hatten
 af Tanden led til Balden alt sammen under Hr Brodersens Tilsyn, en Gang
 var der ogsaa forestillet en Oplesning for os hvor Digteren H. C. Andersen
 læste en Del af sine Eventyr for os, den bedste af alle Opmundringer var
 at Eleverne havde Lav til at komme en a to Gange om Ugen i Theatret
 naar de vare flittige og da jeg var en af de flinke havde jeg ofte den Færjebre
 Dungen havde Gladri i Theatret og naar vi skulde i Theatret ^{havde} maatte altid en af
 de ældre Dunge med for at passe paa at vi opførte os ordentlig. Tjerebainene
 havde Glæde i anden Støge i en Dage paa Siden men kein om hørdagen og
 under Oprikt af deus Skolelærunde. Ved at se al den Comedie horte vi jo
 meget og det gav os Lykt til selv at spille Comedie, det gjætte vi ogsaa vi
 syntede os ud med alt hvad vi kunde paa Fingre i, og vare Comedier var
 altid meget skueviske anlagt og var Paaklode, ^{lav} stjænt vi ofte gjætte kam
 Knuden, laude han os nogle udmærkede Trøstiller og Dalke, som vi
 havde megen Gløde af, men som ogsaa var Stavag i, at vi mange
 Gange der huerandre nogle plemme Skrammer. Til sine Sider vare de

ældre Dunge selv komponister og laude Balletten som for det meste handlede om
 Røvere og Sprøjter og andre farverdelij Ting, naar vi smaa saa ikke udførte vare
 til alle Roller tilfredsstillende vankede der Hø, men al det herode og ud-
 vikede mig og jeg som i Begyndelsen var en lille fækknyt og fækknyt Dunge
 blev efter nogle Aars Forløb en rigtig rask Gæt og en stor Spillemager.

1870 - 71

N° 4.

Efter endt Sommerferie, som jeg havde tilbragt i Raeskilde hos mine Bestefædres
 kom jeg tilbage og begyndte Danse skolen den 1ste August. Læreren begyndte den 1ste
 September og min Tid var nu optaget paa Theatret fra Kl 8 om Aftenen til Kl
 3 om Eftermiddagen medregnet Løseskolen, jeg var begyndt at lære ^{at spille} Violinspil
 hos en af Balletens Herrer Hr Ludvig Smith han var saa venlig at lindre mig
 gratis, men jeg havde ingen Lykt til at lære det og var meget oven, jeg skul
 kede ^{opaa} mange Gange derfor og spadsede istedetfor, jeg havde Ljefør en vis ^{stuv} stuv
 for at gaa til ham, om det var fordi han havde i en skummel Sjolder i Stov.
 brøstode hvor hans Moder havde et lille Prøvedsalg eller af andre Grunde
 ved jeg ikke, men Violin horte jeg ikke, ^{nu} et Instrument skulde jeg lære, det
 fandrede Theatret, saa blev der lejet et Klaver og jeg kam til at spille hos
 en Fru Haase paa Gammel Skib der indfærmede for Hr Simen, det varede
 imidlertid ikke længe før mine Fædres opbagede at det var det rene Hum,
 huj og saa blev der angagist en Lærinde som kam hjem og spillede med
 mig, det blev meget hede, men mine Fædres havde dog ingen rigtig Gløde

af mig, thi det gik kun tæneligt fremad og flittig kan jeg ikke seje jeg var, min største Lygt var at spille efter Gehær og da jeg havde et udmærket Gre for Hu-rik faldt det mig meget lettere ^{og jeg endelig var} og meget maa sammene end at spille efter de kjedelige Noder. Saisanen var begyndt og jeg kom nu med i mange forskellige Stykker, men stadigvæk som Bandedung, den 19 Februar 1871 gik Lijogerne paa Tomager første Gang, hvori jeg havde faaet en lille Rolle tildelt af Boumanuilli. jeg var den lille Tomagerdang der slaa til Iydepatten, men bliu med fordi han ikke kan troffe den, men tilfredstillet ved at Indholdet af Patten bliu kastet i Grams ^{seer at} og han med de ande Boin fjællende styrter sig derover, nu kommer Lijogerne marcherende ind Lijogeregenten uddeler Suedsker til Boinene som plukker sig om ham, han giver mig sin Chacat paa og jeg anser hele Flokken som alle marcher ind. I Statsmand og Dager var jeg kommet mid som fædning og i den Akt hvor Piblen faafølger Targuale di Doppo, som udfærdig af Manjio, og skuer og gjar Nar af ham, havde jeg tiltuokket mig hans Opmarksambes ved at age re saa naturligt, at jeg hver Aften efter den, ^{hvilken} skulde stille paa hans Vordre hvor han saa lod sin Paaklode hente en Napoleons Kage til mig, det var den Kage som jeg halt mest af, naar Hagen saa kom sagde han; Den skal du ha lille Christian fordi du saa udmærket forstaa at gjar Nar af mig." I Hays Emuene hvor jeg ogsaa kom med havde Emil Moller og jeg faad Plads oppe paa en Alben, hvor vi maatte krybe op, inden Akten begyndte af en Lige som saa blev taget bort, en Aften kom vi for sent Toppet var gaaet op og Ligen taget bort, vi vare forfærdelig hange for at Regi saan Hr Fredstrup skulde opdrage os, thi for ham havde vi Boin ^{menig} en gjar som Respekt han lod os uden videre Trøst miste vare 2 Mark, naar vi kom for sent ^{eller} og naar vi ikke var sminket, hvilket han anmeldte sig

am, ved mit sit Sammetærklode at tære os paa Hindene, blev Sammetærklode det ikke rodt saa omkring og op at smaae men paa og naar vi saa stilledes for ham ijen skjoldte han os ud og tuede os med Salut af vore Senge. I Maats Maaned kom jeg med i etflere, i dette Stykke var jeg første Gang klodt paa som Tige, det var en uen Tarter for os Drengs at komme i Tijekloder, først skulde vi ned til Firsien Hoppensack og knaller og da det knib for os det vare stille bondte hand ^{os} sammtider ganske efterty kkelig, naar det var berøiget var Syntematam mine ved Haanden for at klode os paa, de rindede os ind i Smækkest saa vi knapt kunde trokke Ujiet, det var en umulig tid at faa noget at spise og drikke saalong vi var i den Sprødetrøje og saa alle den smaae Skjænter de gav os paa. det det gik naturligvis ikke af uden askellige Smertensudbrud paa os af sam; "Na lad vare at smaae mig saa valdsomt, jeg kan ikke trokke Ujiet: talle naar de fortælle Rosenkrandsen paa Hæud of os;" eto hvor de stikker mig med ^{de} uenselig Haenaaale." Dertil blev der altid smaat af Syntematam mine at det maatte vi finde os i og at vi maatte lide lidt for Skæren. Naar vi saa var ferdige med Paaklodringen stilledes vi i Sagen hvor Hr Broderen tog os i Gjengen og repeterede Dansen med os. Der var en af Dungen der var gruelig gal; Hæudet fori han skulde vare stff det var Emil Moller ^{der} han var bleuet en lang Dug, han dansede ikke, men skulde kun komme ind med nogle Gjenstander til os og saa faaruinde med det samme, han saa meget komisk ind i etfl korttæmet ^{igt} ta han lignede et langt Hesteskapt, hvorpaa der var hængt nogle Kloder. I Haysknuden var jeg ogsaa stff, men havde en dejlig lyslokket Taryk og Rosenkrands paa Hæudet, Firsien havde ^{menig} givet mig Taryk paa fordi jeg var bleuet kleyjet ganske skallet, in Aften da jeg var midt i Dansen i Tidie etfl Taryk og Rosenkrands af Hæudet paa mig og jeg maatte danse ferdig ^{og} til staa Fubel for mig

Kammeraten med det skallede Hoved. I Slutningsscenen der forestiller
 gjemte bliver alle fiedene overrakt Stjernekransen af de smaa etfler, huen
 af ^{den} havde to Krone sam vi skulde aflevere til bestemte Plener, jeg skulde
 give min ene Krone til Mr Broderen, huen der skulde have den anden kan
 jeg ikke mere erinde, da Thymskuiden ^{varede} spillede til Mr W. men det ikke under
 sig, at jeg blev trist og søvni ^{gen} etfler havde jeg sat mig paa en Stol oppe
 bagved Bagtoppet med en Stjernekrane i hver Haand, jeg sad og hørte efter
 Musikken for at passe paa naar jeg skulde ind, men Lothed og Lænnen fik
 overhaand med mig og jeg skemude blidt ind, ingen vakkede mig saa jeg kam
 slet ikke ind med Kransene og først da Forestillingen var ude og Maskin
 falkene havde ryddet Scenen og de lod Bagtoppet gaa op fandt de mig
 sovende paa Stolen holdende fast paa mine Krone, de vakkede mig, jeg
 blev naturligvis rodsam bange da jeg saa, at Forestillingen var forbi og alt var
 slukket, jeg skrydte mig op paa Værelset, man var begyndt at søge efter mig
 Mr Broderen kam op paa ^{deres} Værelset og var meget med paa mig fordi jeg ikke
 kunde holde mig vægen og sagde at hvis det gjenty sig ildes kan ikke ^{mere} kam mig
 mere med i Stykket, jeg lovede ham med godende Svare, at jeg aldrig skulde
 gjære det mere. Nu toffede jeg hjem og min Fader som hentes mig kunde
 se jeg havde grodt og jeg maatte ^{hans} færlige ^{med} ^{med} ^{med} færlige ^{med} ^{med} ^{med} færlige
 Reprimande ^{og med dem} som jeg fik af dem gik jeg i seng. Den neste Dag gik paa Theatret
 vandet med blandede Følelser, men jeg slap med Skokken, der vankede ingen
 Syg. — Blant de Gantymeteger de alde Denge kunde finde paa var
 der blandt andet den at gjære os smaa Denge rodsam bange, det gik
 til paa følgende Maade. En to tre Stykker af dem kam en etfler tidlig
 paa Theatret de tegnede saa de forfødeligste Spøjelser paa Hekkelæuning

med Svambtikker, bestog der egne etnsigle og Sings med det det samme og
 skjældte dem saa under Bordet, en af dem skulde paa paa naar in
 kam og saa piuffede han os ind i det mørke Værelse likkede Døren og
 dem der loe under Bordet understatte nu nogle forfødelige Pral, disse Dyl i for
 kindelse med den flimrende Svool gjære os ja rodsam bange og naar in ^{men for} saa
 var rigtig gjennemrygt af etngst slag in endelig ud. Det sidste Stykke jeg
 kam med i Saisanen var Recensenten og Duet det var egne Kloder gj
 havde paa og det blev betalt med 3 Mark, Fru Etarraadinde Højberg der
 var Seenerstuektrose idtog mig til at vare den lille Denge der kammer ind
 i Slutningen af Stykket holdende sin Moder i Hjelen en etfler mens hun
 med mig ved siden af sig staa og tale med Bogtykker Klatterups om Duet
 Stærelse, (Bogtykker Klatterups udfærdig af Thister.) udbyder han pludselig:
 „I gud sikker en sød lille Denge er det Madammons.“ ^{derfor} ² Hvarpaa han kam hen
 til mig tog mig i Haanden og sagde: „God etfler min lille Denge du er rigtig“
 nok en sød lille ev.“ Det var en pludselig Inspiration inden for Rollen hvorover
 jeg blev noget forbauret, men hurtigt gik ind paa Spøjen, det var nu en fast
 Regel at det gjenty sig huer etfler at Recensenten gik. Denne Saisan var
 nu forbi og jeg havde mest ikke mindre end 106 Ganze med.

Sammenfæren som jeg havde tilbragt paa Landet var nu færdig og Virksomheden paa Theatret begyndt igjen, i October Maaned hvor Dansene ved Theatret begyndtes med Danseundervisning, blev jeg af De Herres Walbarn og Lense inviteret til at deltage i dens Førelse, hvilket jeg havde meget Gaan af, da jeg fik høre alle Selskabsdansen og fik Lighed til at se hvorledes de ^{samt tilly} informerte. Min Tid var nu mere optaget end det egentligt var godt for min unge Alder thi paa Kd's til Kll am etftenen var jeg beskæftiget med Dansekole, Søren Loseskole, Musikundervisning, Dansecole og endelig den aftenlige Theatrets Balletten. Et Folkesagn kom jeg med som Sold, alle vi Soldaterne vare belemede med en stor Maske hvori der var fastgjort Pænk og rød Stue, det var meget ubehageligt for os at have denne Tingest fast strøget, thi vi kunde for det første knapt se med dem paa og for det andet var de farveligt som at have paa, det gav ogsaa et Indtryk til, at vi saa ofte det lod sig gøre, tog vi Hovedet af for et trække Vejret lidt, men det var ogsaa ofte Tilfælde at naar vi ^{ikke} skulde ind paa Scenen at vi da glemte at tage det paa og saa kom ind med Hovedet under Armen. Vi Børn var altid paa Forde hvor der var noget at redde, Frøken Fiel som spillede Soldkammeren skulde i anden Akt bruge nogle Sandekager, de blev hentede paa Senerings vorelse hos gamle Walbræ og her flokkedes vi, og naar Frøken Fiel havde hentet sine Sandekager pakkede hun altid en lille Bid i Munden paa os, det var ligeledes i 3de Akt hvor Bændene paa deres Frokost paa Scenen som bestod af nogle Klanningkager, saa stillede vi i Høtzen; thi vi vidste at der altid blev smidt noget ud til os og der fandt saa altid en lily Gramsen stød mellem os, for at samle Somulium og der fandt da en lily Gramsen Præd.

op. Det var en Tradition, som havde fundet Sted fra den tidlige Tid og stadig nok vil vedblive, thi for Børnene ved Theatret betragtes alt, hvad der spines og drikkes paa Scenen som noget ganske enestaaende og blev stegt med en Bejlylighed som om vi ikke var vandt til at faa noget i Hjemmene. - Baumannilles og Ballet. Eventyr i Billeder var under Indtættning. Til den skulde der bruges et meget stort antal Børn og vi fik en hel Del fra forskellige Steder i Byen og med dem havde vi Aftenkvæder, Balletmesteren var ved denne Lighed meget elskovrdig, noget som vi ikke vare vant med da han til daglig var meget streng imod os, det forbaurede os ogsaa meget da en Aften da en af Børnene skulde begynde, at vi blev trakterede med Kager, men det kan ~~ikke~~ være at denne Opmindring gjælte sin Virkning, thi i uthalig hast Tid lorte vi Dansen til Balletten. For os smaa Børn kendt det med at holde os vaagne ved de lange Forestillinger, vi var allesammen kommet med i Mesterangene i Nürnberg, og det var en Opera som varede til Kl. 10 og var med i sidste Akt. hvor vi stod paa en høj Altan og skulde have paa Mesterangenes Sangekamp, men en Aften en dikkede vi ned had ved Balustraden og det endte med at Sige og Singe i skjøn Forening saa rømmende Side om Side, men naar vi saa hørte Slutningstønnen Lyde var vi alle som et Børn paa Benene igjen og tiljullede den mindste de Sanger Hans Lohs kvort Bifald. - I Marts Maaned opnaaede jeg første Gang at faa ^{1 Rigsdaler} Belønning som blev udtalt Eleune af de Brodersen for udmært Fiel paa Danseskolen, jeg fik 1 Rigsdaler, det vakte naturligvis stor Glæde i mit Hjem og i mange Tider blev den Daler gjemt som Eiendring. Hver Maaned blev disse penge udtalt og da jeg stadig nok gjælte mig fastent til Præmie fik jeg den hver Maaned, og da der var gaar nogen Tid fik jeg den højste Præmie som var 3 Rigsdaler. Baumannilles Ballet Valdomer blev gjengjort, i den fik jeg en lille Rolle nemlig Smedens Søn som i Bændelgen forestille Kompen Vejgo der drø.

Ned Sæsonen 1874-73. er der sket en Forandring, Christian Lauenberg og Frans Poulsen ^{idell} er blevet saa egne, et de skal nok fra Længevis Værelse og anvlytes til et Værelse hvor de skal klode dem sammen med Heine, nu er Christian Jensen og Louis Koller de eldste og Hans Beck og jeg ikke længere de yngste da der er blevet antaget et Par Smaadrenge ved Navn Edvard Brückner og Ludvig Petersen. Nu er det de to mindste der har det værst, men til de ny stotes Ros maa jeg sige, at Samsyngsystemet ikke er saa slemt nu som under de afgaendes, kun Ludvig Petersen faar mange Samsyng fordi han altid møder skidekæmper paa Theatret og da det ikke hjælper bliver han ofte rasket ren af or anden, han blev kæn ved Theatret til sin Confirimation da han saa kæn i Smadelore hvilket han uengetelig ogsaa passede bedst til end til at vore Dansev. Sæsonen begynder med Par mit Vedkomme at komme, med i Holbergs Markedsten som en lille Karlekuin der sidder omgaa en Patechaire, der bliver baaret ind paa Scenen i Intermediet, plad svingende med min Prix foltte jeg mig som en lille Kange og stolt skuede jeg ud over den brogede Mængde i Balsalen. I Operaen Fodinden kom jeg ogsaa med som Boudedring, hvad jeg var valsbomt begejstret for var det store Opdrag i første Akt der antant varde et Kvate om at saage over Scenen og kulminere med at Ni Gode i fuld Guldvrænging kammer over Scenen gaaende under en Baldakin baaret af fire flottklode Stativer. I sidste Akt havde vi veltige Løjer, hvor Fodinden skal brænder, er hele Folket samlet paa en stor Trappe i Baggrunden, foran Trappen er stillet en Rokke Stativer klodt som Mænke i huide Klutter en stift fankei paa at hefte Mænkene sammen med Knappemaale med deres Klutter, de blev nemlig i samme Stilling til Akten var ide, da Toppet faldt skyndte jo alle sig med at komme hjem, men enige Spar var det for os, at se de endt an.

de Mænke da de vil gaa huer til sit, hale og slide i hinanden for at komme fri, det kunde naturligvis ikke gjentage sig huer gang Operaen gik de en Gjentaelse ikke vilde vike maasamt, og Mænkene var jo ogsaa paa deres Post efter de tyne Dreng og Piger, ja, for Pigeen var ogsaa med paa de Løjer, men naar vi saa opdagede at et Par nye Stativer var kommet sammen, saa var vi der igjen. I Balletten Blomstefesten i Jerngarn, som blev optaget i ny Indstilling, kom jeg med som en lille Abate, Ludvig Petersen var en lille Mænke, disse to kammer ind med deres Møde, de faa huer en Hanningkege, den lille Mænke synes imidlertid at Abatens Klage er den største og snapper den fra ham, hvor over de to smaa gaaeder i Slagsmaal med hinanden og det kan nok vore at vi spillede saa naturligt at en af os trak sig tilbage med en blodig Nose eller et blaat Hji, grunden hvorfor at det gik saa blodigt til, var at vi to Dreng netop i den Periode hvor Balletten blev optaget havde et privat Mellemsværende som vi saa afgjorte paa omtalte Maade. — Den 18 October var en stor Festdag for hele det kongelige Theaters Personal, thi paa den Dag blev Grundstenen til det nye Theater høgtidelig nedlagt af Hans Majestet Kong Christian IX. i Overværelse af hele Kongehuset alle Theaters Kunstnere, og andre Kunstnere (alle stalydende klart sagt alt hvad der stod i Forbindelse med den nye Bygning, vi Børn festlig smykket havde Plads paa en Tribune, hvor vi oprøksomt fulgte med den store Begivenhed og af fuld Hals istemte de andelte Sange. Efter at den høgtidelige Del af Ferten var endt og de kongelige Herkaber kjört hjem blev der stor Liv paa Byggepladsen, der blev dækket en Messe Skaal og holdt Sæler og det var maasamt at se Kunstnere og Stalydende fæder imellem hinanden i glad Faening begunstiget af det straalende Vejr vi havde paa den store Dag. — Bournonvilles Ballet Kæmussen i Brügge blev optaget i

December Maaned, her fik jeg en lille Negervalle tildelt af Balletmesteren, det var ^{den} anden Akt ^{hvor} han kom ind og aflevere et Brev til den fine Hæue deryaa forlanger han en Dukkeskilling af ham, men da han saa et Blask i den femstrakte Flaand istedetfor Sengen springer han op paa en Stol og tager Nøse af ham og bliver saa af Sjeneens smidt paa Hovedet ud, senere hen i Aktens kammer han ind i sin boende sin Frise lange Silkenlet, der danser en Polonaise af alle Pjodeme med deus Damer, Negeren holder stadig i Damerens Slob, men kan ikke danse, ^{og} ^{de} tripper med i alle de far skellige Venninger og Dyringer der forekommer, denne lille Bolle ^{udførte} gæste jeg til Baumanuells fine Tilfredshed og fik mig en Ros af ham deryaa. I tredje Akt hvor de tre Troldmand skal brudes, etablerede vi Denge et ganske stort antet Slegsmaal, vi smaa Denge sluttede os sammen og gjennemgik de to oldeste, da der jo gaves en idemarket stredning for os til at hævne os paa dem for de Tryll de havde givet os paa Dødsbet, det holdt først op naar Trammerlægen kom ind og gav os nogle Papp af sine Gramme, stikker, hvaafter vi saa stillede os op paa vore anvierte Pladser. I den sidste Del af Saisonen kom jeg med i Balletten Valkyrien og Mandauins Døtte, i Val kynien hvaa jeg var Sold, kunde jeg ikke hurtigt nok opfatte Balletmesterens Vink i skulde nemlig sidde paa blig, en lang Rokke og da det ikke skete hurtigt nok for mit Vedkomme, kom Balletmesteren forude op imod mig og gav mig en Puslisen i det han saende siger til mig; "Kan dit dumme Bost ikke forstaa, at du skal sidde dig ned ligesom du sad dig paa en Pette." Den ^{sette} fæltale forstod jeg straks; I Ballettens 3die Akt var jeg Negere. En Aften var jeg saa uheldig at svorte en af Gjekernes fine Silkeormer til med mit festede Ansiget, han tvæde mig med at det kom jeg til at betale og i lang Tid gik jeg og var hange for at forvalte Ejense

skulde skjælde mig Kluden fuld for min Uarsiglighed, men Saisonen gik til Ende uden Træl og glad var jeg. I Mandauins Døtte var jeg ved Schakbende og den parcelansagte Maade hvaa jeg udfælte med lille Pette, vakte hos Sublektur mig Hero og fankuffed mig mig en Ros af Baumanuells. Denne Saison var nu færdig og jeg havde medvirket 131 Gange.

N° 4.

Saisonen 1873-74, den sidste paa det gamle Kancelies Theater, begyndte den første Septem ber med Opførelse af Tre Dage i Padua og La Pentana, den 2den Septem ber var jeg med i Den Stemme i Partici som Fiskekøbing, denne Opera holdt jeg meget af at vore med i; I anden Akt, hvor Secnen forestiller et Fiskekøby, fælte jeg faame lig Lydens brandede Sol og med Velbehag strækte jeg mig paa Secnens Guld, fore stillende mig, at jeg virkelig befandt mig i et neapolitan Fiskekøby. I 3die Akt hvor Fiskeens gjer Opvis og Masaniello draber Trufian for Soldatene med sin Dolk og bemøgtiger sig Trufians Svord ^{for} og deafter ^{at} kaster sin Dolk paa sig, var jeg straks adret til at samle den op og agerede nu voldsamt med i det benyede Optien. En Aften 3die Akt var ude og jeg opholdt mig paa Gangen, Kam Sku, spilderinden Frøken Dehn hen til mig og sagde, at hæn havde haft Mæke til mig, da jeg bemøgtigede mig Dolken og at der var italiensk Blod i mig og at det ^{samt roste} saa ^{med mig} umærket ud at jeg fulgte saa godt med i Handlingen. Saadanne smaa Be markninger af de elæe satte jeg stor Pris paa, og det var for mig sparsom til, med alle Lejligheder hvor det lod sig gje, at søge og gje mig saa bemærket som mig.

22/26

Det var mere og mere gaset op for mig, at jeg kun paa denne Maade og saa ved en
 Ten Tid kunde komme frem, og jeg saa at ved min ^{almed} Tid havde jeg en Hantkerent
 der havde Falk til at tale for sig, jeg havde ingen Fortæller, men jeg havde
 sat mig et Maal, som jeg uilde naa og med de gode Sammeninger som blev
 giuet mig i mit Hjem, arbejdede jeg trostrog frem imod Maalet. Om dette
 maas vil tiden vise. — Saa det ny kongelige Theater aabnedes nu med fuld Kraft
 og det var meget morsomt for os, at følge ~~med~~ den stadige Fremgang, thi
 vi Drenge fordeltes paa Byggepladsen i al den Tid vi havde og at vi her
 de mange Spilpladser for en en Selvfølge, hvad vi søgde maade os med, var
 at grave store Huler i de uhyre Sandhøjen der fandtes paa Pladsen
 saa legede vi Røver og Soldater og Hulen var Røvernes Gjemssted naar de
 saa blev fundet og der opstod Kamp imellem Soldaternes og Røvernes faldt under
 tiden Hulen sammen men os, naar vi saa kam frem her det nok var
 at vi saa kjænde ud, sammentiden gjæste vi det etlige drens for bogst og saa blev
 vi smidt ud, men vi fandt altid paa Midler til at komme ind ^{for at} igjen og for
 sette vare Løjer. — Denne Saison var jeg atter inviteret til Hr. Walboms Dan-
 seundervisning, der afholdtes paa Kongens Nytaar No. 21 det var især min stæ-
 ste Samværelse, thi der gik en lille Tids til Dans, som jeg var ganske nok i
 og hien havde ogsaa et godt Øje til mig, det var en sand Lyd for os at danse
 sammen og naar Freden var færdig fulgte jeg hende altid hjem, det vil sig,
 hien gik altid et Stykke i færd med sin Søster under Stønnen og jeg meget
 beskedent bagefter min en fastolig Danseskammerat, (han var engst.) vi fulgte
 efter til vi naaede hendes Hjem i ny Solbodgade, saa gjæste jeg min orbedige
 Reverent for hende, som hien gjengælte. En Morgen kom jeg gik paa Sta-
 atter mødte jeg min lille Stamme paa sine Plads vi staaede hin

anden, og hien fortalte mig, at hien gik i Skole i Hederstede i samme Gade
 hvor jeg boede, og nu passede vi hinanden og saadan at vi ofte kom til at
 tale med hinanden. Saadan en Børnefællelse er dog en underlig Ting, det var
 ligesom jeg led af en brændende Feber og hængsel efter hende, jeg tænkte ikke paa
 andet end hende, i alle mine Skolebøger havde jeg malet hendes Navn op
 og de Dage vi skulde til Dans havde ^{jeg} andt ved at paa Tiden til at gaa
 til Kl. blev halv fem, naar vi saa endelig var sammen og jeg først havde
 tænkt paa hvad jeg havde at fortælle hende, kunde jeg aldrig faa et Øieb-
 lem, men jeg nøjedes med i Tavsheit at beundre hende. Siden mod
 Middagsbalen ^{komme} sig, hvortil vi begge glødede os meget, ^{og} men aldrig
 havde jeg haft en saa sørgfuld Dag som den blev, jeg kam ikke med, thi
 jeg skulde spille paa Theatret samme Aften, og mine Farøds forbered mig,
 at toge denser efter ^{at} jeg var ferdig paa Theatret. Denne sørgelige Begivenhed med
 dette jeg min elskede ^{hien} kunde mig at hien uilde give mig sit Bællensorden, som
 jeg Dagen efter skulde modtage hvor hien baede, vi blev enige om at jeg skulde
 møde et bestemt Klokkeslet og saa uilde hien kaste Ordenen over Hantkerent
 ud til mig, det var imidlertid ikke Tid nok for mig i min brændende El-
 skov, men da jeg Balaftenen var ferdig paa Theatret gik jeg ^{helt} paa Kongens Nytaar
 hvor Ballet afholdtes, listede mig op af en Bagtrappe til en Dør hvorfra jeg mis-
 te at jeg kunde se ind idet Dørløse hvor Røverne færdedes, men Træds min
 Uholdenhed, maatte jeg dog gaa hjem uden at jeg fik et Øieblik af hende at
 se. Denne Fællelse vedværed til var Campimatinsted ^{hvor} da den saa glødelig
 opkaite. — En af mine Svagheder naar jeg var paa Scenen var at falde
 i stem Farbaarelse over Kongefamilien, jeg havde fleu Gange faaet Samværelse
 om at lade vare med at se op til Løjer, men det nyttede ikke det mindste,

En aften jeg var med i Vilhelm og hvar Folket i 3de Akt og aa amfing paa
 Soubet og begjæ sig for Jessler Hat paa Stangen, opdagede jeg at Koncipianden
 stod inde i Gullen og da jeg begjæde for Hatten rikkede han ned til mig og jeg rick
 kede ganske gemytlig ijen, dette lille hemmelige Nik gientog sig i mange Stykker
 og jeg bevaude det hos mig selv med stille Glode. Det havde altid vout min
 Bestemor dros forke at se mig paa Scenen, men det var forkeundet med Danske,
 lighed da de baade i Noerkeide, men en Gang Bestemoder var i Byen opfi
 te Theater Skandinavisk Kvardull og nu blev det bestemt at hien skulde
 i Theater, der blev kjøbt Billet, men Tilfaldet vides, at der den aften jüst
 blev forandret til et Stykke hvare jeg slet ikke var med i, det var en stor
 Sang for os begge to, Bestemoder fik mig heller aldrig at se paa Scenen, først
 paa sit Dodelige fik hien mig at se i Hæstene, det var som Page i Daaning
 Marguiter Noveller hvar jeg var med i første og femte Akt i mellemtiden
 gik jeg saa hjem jeg havde tænkt mine egne Gloder over Hæstene, da jeg frem
 stilledes mig for hende kjendte hien og med forklarede Gjes og med rystende Hænder
 saa og pegede hien paa mig, det var som om hien havde faaet et large muret
 forke opfyldt. thi paa Dage efter døde hien. —
 Til Minde om Campanisten Weyers 100 aarige Fødselsdag, campandæ Baerman
 vilde en Ballet betidlet Weyers Minde, jeg kom med i den som Gnarv i et
 Tableau, en skotsk Dans der skulde danses af en Tjæ og en Dænj lod Balletme
 steren Dænjens Parti danses af Isa Bertelsen til stor Skuffelse for mig. Rest
 af Scenen gled hen uden nogen anden Betydning. Den 1ste Juni blev der til Ind
 tagt for Ballettens private Pensionærse spillet sidste Gang paa det gamle
 Theater, der blev opført Et Folkesagn. Efteraarsd og et Optog betidlet Færd
 til det gamle Kængelje Theater, der var arrangeret af Baermanvills.

og her saa 2de
 Det bestod af at Publikum ^{nu} saa alle Theaters Kunstere difiles ^{forby} over Scenen i dens
 vigtigste Roller angivet af Genie med Blanstekkrandse (Jeg var genis) Deko
 rationen forestillede en Lænd hvar man i Baggrunden saa det nye Kængelje
 Theater. Det var med Vedmod, at vi sidste Gang betraadte de gamle Broder
 jeg havde i denne Saison optraadt 114 Sange. I den jeg kom til Theater havde
 jeg ialt modruket 468 Sange som fordelte sig paa 18 Balletter. 13 Operaer
 og Snygestykker og 9 Skuespil samt 2 Tableauer. I 4 teater havde jeg altraa
 vout ved Theater og i den Tid gaet ikke saa lidt ijennum, men tods alt
 skodgang, Skuffelse og Tjæ og som jeg havde faaet, kængelje hien sig, at jeg han
 de faaet en god men stang Opdragelse og bleuet vout til Flid, Opmarksamhet
 og hydelje, Theater betraadte jeg ogsaa som mit andet Hjem, og med det
 kængelje Haab at det nye Kunstens Tempel som nu bliver, maa viderenij
 til Glode og Glode paa min Vej og for min Kunst, vil jeg slutte disse Blade
 af mine Theaterindringed. —

Det gamle Theater var Arbejdene begyndt at jonne med Torden, og der herskede
 herskede en enorm Travlhed for at faa det ny færdig til Friens var endt,
 men da vi naaede August Maaned og Danseskolen skulde begynde var man
 endnu langt fra færdig med de indventige Indretninger i det ny Theater; sam følge
 desat kam vi til at begynde 14 Dage senere paa Skolen og Theaterstyrelsen har
 de arrangeret det saaledes at Danseskole og Træner afholder paa det gamle Høj
 Hoftheater i Buzanger ved Christiansborg Slot. Man maatte straks at dette
 Theater horte under Hofteater, i Buzanger til venstre for Slottet var Opgangen til
 det, paa Indgangsbanen var anbragt en stor Dørplade med Paaskrift. Udgang til
 Overhofmarchallatet den Overkufft indvandede straks, og var man saa kommet
 op af den rogenlunde brede Vindeltrappe til 1ste Sal gik man igjennem en
 stor Glæds og blev saa modtaget af den vildgaleklodte Opgyngsmand ved Theatret
 der boede her med sin Familie, Kuster og to Døttre, Manden hed Sørensen et
 meget bayerligt Navn i disse Hoffets Omgivelser, af Hr Sørensen blev man ledt op af
 en mørk Trappe og pludselig befandt man sig paa Scenen. Denne var lille og
 naturligvis faafalden af Tidens gnavende Tand og da det tillige var forbunden med
 Brandfare at spille Comedie med Lyd havde Brandvæsenet faabudt enhver anden
 lig Forestilling. Da vi havde kastet et flygtigt Blik over Scenen fulgte vi videre med Hr
 Sørensen, der gjensynlig var glad ved at faa Løjlighed til at vise os omkring og
 opvise sin Localkunskab, han førte os nu til Paaklodningsværelsene hvor
 vi først naaede op efter at have bestiget en smal Trappe, disse var meget
 lave til Loftet, men der var ikke noget at klage paa Stælsen, vi Dunge valgte
 det største og høreste, Tigebanen fik et Veelse i Sligt med Scenen. Det varede ikke
 længe før vi blev hjemme her og vi snusede omkring alle Vegne, vi prøvede

at hejse Tæppe og Bugtapper op og ned og marsede med Hæiser og alt til
 Tæppet henkørende vi var snart i Hølden og snart paa Loft, men hvad vi
 isov havde Morskab af var at krybe op, ligesaa højt vi kunde komme,
 paa Hæiserstjerne og saa sette dem i en slingrende Bevægelse hvorefter
 vi fik os en ordenlig Gyngetour. Det var Hr Sørensen for meget det støtte
 hans Hofembedsmands værdighed, at se sit gamle kjære Hoftheater blive
 profaneret paa en saa lidt standsmæssig Maade, han kam saa op paa Scenen,
 stillede sig midt paa denne, saa sig omkring og blev meget med ved af finde
 os hver paa sin Stige slingrende frem og tilbage, han spjalt os naturligvis
 ud og tvæde os med, at vis vi ikke opførte os som pøns og artige Dunge,
 maatte han se sig nødraget til at klage over os til Overhofmarchallen.
 Den kvindelige Del af Familien Sørensen var meget rare imod os og navnlig holdt
 vi allesammen meget af den yngste Datter en ung Tige paa Betar, thi hun var
 ligesaa munter som os og kunde idmødet være med til vare Løjer.
 Danseskolen begyndte som sodvanlig Kl 9 og vi dansede paa Scenen og Hr Brodren
 sad paa en Stol ved Lampeskæben og examinerede os. Enkelte Træner blev
 afholdt paa Hoftheatret, men det var saa faa som muligt, da vi til
 den 1ste October kunde tage det nye Theater i Brug og begynde at prøve
 paa det, men først den 15 October kunde det aabnes for Publikums.
 Til Chef for det ny kongelige Theater var valgt Kammerherre Fallesen
 en fin og fuldendt Cavalier, han gjorde et meget gunstigt Indtryk paa
 Personalet og Balletens Damer beundrede isov hans smaa Fødder der
 altid var omstøttet af de fineste lakerede Sko.
 Endelig Torsdag den 15 October 1874 fandt den store højtidelige Indvielse Sted
 af det ny kongelige Theater i Overværelse af hele Kongehuset og

Silskuepladsen fyldt af et Feststemt og Festligklokt Publikum.
 Forestillingen blev indledt med ^{ny} Kilaus Overture til Elverhøj, derpaa blev en
 Prolog fremagt, saa et ^{ny} Holbøys Tableau, og som det sig hør og bøv det hollandske
 Højke, Det lykkelige Skibbrud og til Slutning et Tableau taget af Oehlen,
 schlogers Tragedier. Denne Forestilling blev gjentaget 3 Gange i Træk og der
 var naturligvis udsolgt til dem alle 3. Jeg medvirkede i det hollandske Tableau som
 Sator og i det lykkelige Skibbrud som Gadedung. Det var med store Forventninger vi
 kom indenfor det nye Theaters Hus og de blev heller ikke skuffede, det nye Theater
 havde vel ikke det gamle Hyggelighed, men det var til Gjenold indrettet efter
 de store udenlandske Theatret og svarede til Tiden. Alle Saaklokningsvoulser
 var lagt saaledes, at alle Dameroulserne ^{var} ud imod Jordensgøldsgade
 og alle Herrevoulserne ud mod Kongens Nytorv. Imellem disse er
 Secnen anbragt som er en Gang saa stor som den gamle og ^{er} efter hvad der
 bliver fortalt, saa høj at Rundetaarn kan staa enden, bag Secnen er
 Skuespilsbønnen, Ballet og Korfare, i Stuetagen har Kor og Statistperso-
 nalt deres Voulser i 1ste og anden Etage har Skuespil og Operapersonalet
 deres og endelig i 3 og 4 Etage Balletpersonalet deres Voulser, i 3die Etage er
 Balletens store Dansesal, i hvilken Gulvet er skraaet. I Dunge
 har vort Voulser, hvoroppe de var mindre hyglige da vi fik Lyset fra et
 Jaguindu der var anbragt midt i Loftet og kien gav et sparsomt Lys og
 meget lidt af frisk Luft, Udrikt var der intet der hed og vi befandt os
 næsten som i et Fængsel. I Magasinbygningen som var foruindt med
 Theatret ved to Overgange var der Maleris, Skredderis, Snekkerskedis, Garde-
 robe og Plads til Overværing af Secners Toppur og Møbler her var ogsaa Trænesal
 til Brug for Harsyngerskole og endelig var Theaters Kantiner, Cheffens Modta.

gebervoulser og Ocanomiinspektørens Trinaklyghed og bantar. Stuetagen
 var indrettet til Butikker. Silskuepladsen var meget smukt decoret,
 Vognene var holdt i en mærkelig Tone og 1ste og 2 Parkets Stole med sådt
 Fløj og Klode, de 4 Etagers Balustrader var rigt prydet ogsaa Klange og Klaf,
 samelygen ere anordenlig smukke med de svore Fløjts Partier Mantode med
 Guldfynder. Over alt dette holden sig det smukke Loft med de ni
 Muser som er malet af vore første Kunstnere og den pryttede Tris-
 merlysekrone danner en vordig Slutning paa det hele og gjør Silskuen
 pladsen smuk og hyggelig. Den første Saison paa det nye Theater gik
 for Stæstedelen hen uden videre Begivenheder, men straks i April
 begyndte Baumanuille et stort historisk stykke ved Haun Stræma
 paa hvilket der var ihyre mange Præier og hvortil der fandtes et
 meget stort Scenearrangement, jeg var i denne Ballet tildelt en Rolle
 som Droy, 3 af Herrene var Karre og ^{sammen med dem} ^{er} ^{meget} vanskeligt
 Dans og jeg en Solo og en komisk Entee ^{sammen med dem} Karrene, dette
 Parti skaffede mig min første Dantale i Bladene, som roste mig for min
 mandsomme Udførelse af Rollen. Det var i lang Tid Baumanuilles Særke
 hvordan han vilde have mig klodt paa og markeret, endelig blev han
 stående ved, at jeg skulde vore meget tyk og ufærdig og ikke alfar
 ung. Der blev givet Orde til Skredderens Didricksen om at syen
 Vatter til mig, da den var ferdig og den var blevet prøvet paa mig
 blev den kareet, den var ikke tyk nok, den maatte gøres om,
 og efter det andet Forøj var den tilpas, men da jeg saa prøvede den
 og kostumet var trukket ovenpaa, fandt vi mit lille Hoved faldt
 dig, og jeg var dog blevet markeret efter Lejersnets Tykkelse. Da Ballet

imestuen saa mig, tog han sin rante Hattet af kløede sig i de graa Lokker og sagde: "Det kan jo slet ikke gaa, Dungen har jo intet Hoved, kan du ikke gjøre noget for at faa det Hoved start." Disse Ord vare hænduendte til den unge Fridor Hoppensack, der var ganske uheldelig over ikke at kunde gjøre Balletmestren tilfreds, efter nogen Spekulation ^{hvor} sagde han: "Jeg kunde jo foresøge at konstruere et Par falske Kinder og saa give ham en falsk Nose og Hage paa, en Tante maa han ogsaa have paa, og saa maa Didricksen se en stor Hovedbeklodning til ham saa tror jeg nok, Hr Balletmester, at det skal blive godt." "Ja ja det er udelind Balletmesteren: " For Dungen vil jeg have lyk: " Nogle Dage efter, blev jeg tilbragt til at møde paa Theatret en Aften da jeg skulde de maskered, Hoppensack havde nu faaet de omtalte Kinder, Nose, og Hage færdig, de blev med meget Haardt paa mig og langt om længe viste jeg mig for Balletmestren og Hr Gade der udelind: "Nu er han sket jo!" Det var idmidlertid meget ubehageligt for mig at have alt det Stads paa og jeg led ganske quismant af Taarne, men det gjælte imidlertid ingenting, thi da Balletten Fredag den 7 Mai gik første Gang gjælte den uimædellig Lykke og jeg var med Vedkommende vakte uimædellig Jubel og Haardtad hos Publikum, thi ifaalt hele Staden lignede jeg en Kugle der tumlede rundt paa Secnen og som de tre Kar spillede Baldt med. At Baurmannille var tilfreds med os vidste vi, thi naar han havde camponeret noget som han selv syntes om og som hans Personale udfærdte til hans Tilfredshed, gik han altid op og ned ad Gulvet og purrede i det graa lakkede Hoved og fløjtede med et udtaltes Smil. Sædvanlig gik 7 Lange i Mai Maa,

med og da Lauranen var færdig havde jeg ^{optraadt} vant 91 Lange med.

1875-76

N° 9.

Efter Ferien mødte vi alle paa Theatret igjen, Hr Jensen var kommet ind paa et andet Værelse og Emil Nølle havde forladt Balletten, men var blevet ansat paa Fawalter Egersens Kontor som assistent. Hans Beck og jeg vare nu de ældste paa Værelset, de efterfulgte Eduard Bückner og Ludwig Petersen ^{saamt} og flere andre Lange ^{der alle senere forlod Theatret.} hvoraf kun Eduard Bückner blev ved Theatret. Vi fire Lange begyndte efter Ferien iøjeblik for alvor at gjøre os bekendt med det nye Theaters indvendige og udvendige Dele. Vi forvandedes overalt i Bygningerne men da der var flere Steder der var utilgængelige for os laavede vi os en Belæstige som var os til megen Nytte og laavede os Vej paa de utilgængelige Steder. Vi vandt de om i Theatrets underjordiske Gælder hvor vi Haardt i Haardt fandt os og ijenmen, i det dybe Mørke ^{hvor} vi vandte mødte os efter nogen Tid ^{hvor} stude den kam fra nogle høje Springvande, som vi efter noget Haardt fik lukkede op, herophævede Gangen og vi befandt os foran Facaden paa Theatret men i en Skyde af en Sne stien, men over os havde vi den klare Himmel Skjærslyngningen var ogsaa stærkt hjemsøgt af os, her laa Secnens Bælt og per paa lange Skyde for Gulv til Loft, mellem Skydene var en smal Gang hvor der fra Loftet hang lange Torske fastgjort i Sæller og purrede den ene Ende af Tøjlet om Linet og hysede os ved Hjælp af

af den anden Ende helt op under Loftet og haandede saa paa den øverste
 Hylde, men var stærkt Færjelse var dog at komme op paa Kranloftet og
 dupa ^{uden} af en smal Stige op under Kjølden paa Theatret, her havde vi
 en glimende Udrikt igjennem de smaa pikantede Lemme som ^{var}
 fantes her for at skaffe Luft ned paa Loftet, men var Distigtud blev
 store og store, da ^{vi} nemlig opdagede at vi kunde krybe igjennem Lemmene
 varede det ikke længe før vi stod paa den uendelige Side af Kjølden
 og dupa og til det flade Tag hvor Synafledene var opsatte var Vi
 ikke længe og Betonk ringstuden endnu Raetue og i et Nu saa var vi
 deroppe, her var jo en hemmende Udrikt og det blev et meget søgt Sted
 og vi spjorte her var Forkast mange Gange. Ved Raalder at fader i de
 "højere Religianer", som Christian Madson siger, var den Tanke opstaaet
 hos os, om det kunde lade sig gøre at krybe op ad den uendelige Side paa
 Kjølden, vi tog Maal af den flue Gange en Dag da vi alle fire var sam-
 lede paa Taget kam det igjen paa Tale det uafdem var af den Mening at
 det var umuligt, jeg derimod vilde prøve et Forsøg, jeg tog Skoene af og be-
 gyndte paa den farlige Vandring, det varnokkelij var at paa Fodposten paa det
 glatte Tænktag og indtil jeg havde naat op over halvdelen af Kjølden
 var jeg ikke udenfor Fæle, thi havde jeg mistet Fodposten var jeg trillet
 ned og ufylbarlij slaet mig ihjel, Experimentet gik heldigt og velbehol-
 den krib jeg gjennem Løgen og blev modtaget af mine Stammerater
 med Jubel. Vandinger paa Taget af Theatret var i det hele taget en
 meget god Spast ikke blot om Dagen, vi fandt ogsaa paa at
 vandre der om Aftenen, men da der selvfølgelig var maektet haard
 og ^{og havde} i anskaffet os en Bløndlygte og med denne snej vi os omkring som

færmimende Skikkelser omkring i den boligmarks Nat. Saa raat Toube
 havde vi faakt ophaent en Snegely som vi havde myen Færjelse af min
 Fawatten som jeg omkring og saa efter paa Toubeune overaskede
 os medens vi var i den uildente Fækt og ^{in Day} skar hele Stadsen ned.
 At vi var nogle slemme Drenge til et gjeis gale Strjer moa rone
 rømt ud i Byen, thi nojen Tid efter at Fawatten havde skaa,
 ut var Snegely ned, fandts i Vitthjedsbladet "Punch" en Søjning hvor
 man saa os i en flyvende Snegely og Fawatten staaende i Døren
 og thiende af os. - Denne Vinter var jeg af Rosa Trice angageret til
 at lide hendes Danceskole, da hün selv var saa gammel at det an-
 stengte hende at rone Eleverne Finene, det var en vanskelig Dyga,
 og da hün ^{og} paa det bestemteste bad mig om ikke at gjeis mig af
 med de andre Drenge, men opfoie mig som Løve, det gik over at
 Fawatten gadt og da Danceskolen var færdig fik jeg Tanasari af 50
 Kr, hün havde roet meget færdigt med mig og Fin Trice
 havde spjort mig flue Gange, om jeg ikke vilde tage med hende
 til Wien hvor hendes Søn Christian Trice opbalat sig og havde
 en stor Stilling ^{som Løve} ved Hoftheatret som Danser, det havde min Far
 alde imod saa det blev der ikke noget af det. Theatersaierne 1875-76
 var begyndt, den 6 October opførtes første gang "Lytemand" der blev gjen-
 digt indpelet ^{dette} var den første Tilskamerer jeg anerkende, den 31
 samme Maaned var der Festsforestilling i Theatret i Stedning af et
 Ludvig Holbergs Statier blev opført der opførtes "Bentekvinner".
 Penilles korte Frøkenstand og en ny Ballet af Baumanville kaldet
 "Fra det første Aarkundede". Jeg var ikke med i den og det maade

mig desfar meget at se Balletten fra Silokuepladsen ^{hvilket} der ~~nu~~ med stuen
 var blevet ^{den Guldalder} helt spjeldet ^{idet} for mig da jeg nu ^{medvirkede} var med i alle hans Balletter.
 Den 4 Januar var jeg med i Hans Hyling af Sæpuldet, hvor Hyling ul forlade Sjæstuen
 bliver holdt tilbage af sin Hades Damerne, som udfæres af ^{Frø} diele, blev Frøen
 pludselig roge og segner om for Ho Demansens Sadder, ^{altså blev givet} han gav hurtigt Sijnet
 til Soppets Midgang og Frø Lieke blev haant op paa sit Vambe og kjørte ^{begynde} him, men
 hun kam aldrig til at optage mere. thi var blevet rent af et ^{hun} apoplektisk
 falde hvoraf hun aldrig kam sig rigtig. Frø Chast Hansen, der tilfaldigt var
 i Højen Dubleus Partiet og Forestillingen forfatter. En anden stften et
 samme Opera opførte skets der et ganske massant Tilfælde, der var blevet
 ringet til Løstet vi var kammet ned paa Scenen og alle mæssige Menne
 sker ^{ind} uimbal emellem ^{hverandre} hinanden, Inale, Bänder, Dvoze, Maskinfolk o.
 en hel Masse civil klodt Tjenerer, da pludselig gaae Fartappet, og Løstet
 kuen berde den højele Samvling faane i ^{sig} ude Flugt til alle Sider, det var
 rimeligvis gaaet saaledes til, at den Mand der ^{skulde} skal ringe Publikum
 og Orkestret ind haestrykket paa en gal Hæse og deud pumkalt
 Familien en. Der var i lang Tid paa Danseskolen arbydet paa et
 lille Dansedivertissement, som Ho Brodersen komponerede og som
 skulde udfæres af os Elever baade store og smaa og det var saaledes
 laet tilætte for os, at vi hver især fik etaledning til at vise paa
 hvad Standpunkt vi stod. Ho Brodersen, der nemlig havde forlatt
 Scenen for et Par Saisoner siden, ^{vilde} mente nu ogsaa at trokke sig
 tilbage kam Løer ved Danseskolen for at give Slads for en yngre.
 Divertissementet indeholdt følgende Numre. Først presenteredes de
 ganske smaa Elever i nogle lette Sainøvelser duester havde jeg

en Solo, som var komponeret efter mine Løer, og gav mig sortlig et
 ledning til at vise min Ferdighed i at give Sainøvelter, derpaa en Solo
 af Johanne Petersen, en Spanokk Dans danset i costume af Ida
 Berthelsen, og derpaa en Pas de trois af Hans Beck. Virginie Han
 te og Henriette Mayentzhuers og endelig til Slut en Finales ja,
 loy danset af os alle sammen. Bestemmelsen var at opføre dette
 Divertissement en stften i Slutningen af Saisonen i var Dansesal
 i Overvarelse af Balletmesteren en Del af Balletpersonalet og
 selvfølgelig Chefen og flere andre. Den lange ventede stften opbrandt
 og forløb hvad selve Udfærelsen angik ogsaa godt for os og vi
 høstede hver især megen Bifald for vore Tustatimer, Baumann
 ville og Chefen var ihyre begejstret for hvad Løer Brodersen ^{havde}
 gjort for os og Baumann ville vilde ikke paa nogen Maade give et
 kald paa Brodersen, men Brodersen var bestemt paa at vilde
 forlade Theatret og først da alle hans Elever med godende Løer
 bad ham om at blive endnu en Saison, lod han sig overtale
 dertil. Den højtidelige Del af Festen var nu forbi og nu skulde Elever
 ne belønnes og der opførte trakkis lod om far kelligt Gaver, som
 vi skulde have, derovre kan jeg ikke undlade at beskrive, et
 mindre fint Trok der fandt ^{sig} Ho Løsttrækningen. Hans Beck der
 af Vøxt var store end mig, men af stlder yngre, gik altid for
 at være den eldste, han og jeg blev kaldt frem, der blev derpaa
 spørgt os, hvem af os der var eldst, hvortil jeg notationen svarede at
 det var jeg, nu blev der en underlig Forlegenhed, thi de var jo ikke
 belønt paa det Løer fra mig, det var nemlig først bestemt

som jeg defter aabnede lod saaledes.

Min kjære Christian!

Det er ganske naturligt at man gjerne glødede Elever som udniser Ild, og da Du hører til mine flinke Folk og jeg tillige vil give Dig et Bevis paa, at jeg ikke foretrakker den ene Elev paa den anden, saa sender jeg Dig — idet jeg ønsker Dig tillykke kjære Christian — i Dagens Anledning en Gave, som har den Egenskab at paaminde om Tidens ustandselige Fart, hvorfor man let kan mer Bagetter, desam man ikke giber Gieblikket.

En hel Karokke er hængaet siden den første Dag paa Balletskolen, og jeg tør nok sige, at hidtil er Tiden benyttet godt, ifølge Dine Anlæg og Krofter er jeg meget fornøjet med Din Fremgang — med Guds Bistand vil Du nok vove, og sa er jeg overbevist om, at Du faaer god Stuen, delse for hvad Du har hørt, imidlertid, er der endnu Meget at indhente,

baade i Henseende Din Høist og aarige Uddannelse, derfor min unge Ven, har forøvrigt, hvad der er Dig mest tjenligt at lode, hilst mine smaa Familieninger. — Med de bedste Ønsker for Dig forbliver jeg
Din hengivne Løve
Georg Brodersen.

Kjøbenhavn 8 Octobr 1876.

En Gave som jeg blev meget glad over var Nordens Guder af Oehlens sklager som jeg modtog af Skuespiller Feinbarff, ^{der} som var en stor Børnemen og holdt meget af os unge, Hans Beck forovrigt har Holbergs Comedier, fra mine Forældre og Højtungen modtog jeg naturligvis og saa en Masse dylige Ting, fra Theatret ^{modtog} alle vi Confirmander 40 Kr hver i Confirmandhjælp. Gildet som mine Forældre gjorte for mig var meget smukt og der blev holdt mange Saler for mig og min Fremtid, en Løve havde jeg paa denne Dag, og det var at jeg maatte sære mine kjære Bedsteforældre, som vare forhindrede af Sygdom. — Dagen efter var jeg paa Theatret for at hilse paa Hr Brodersen og takke ham for Gaven, efterhaanden mødtes vi Confirmander med hinanden og der var en gjensidig Lykånskning og fremvisning af de Gaver som vi havde paa os. Nogle Dage efter aarvattede Regjenterne, modtog vi Confirmander en Indbydelse til Middag fra Hr Brodersen der baade paa Hesselhøj ved Hellevej, det var meget flot arrangeret, ni fem Confirmander havde Plads

sammen og vare Høiester vare anslyngede af Egeløv blandet med smukke Blomster, foruden os vare indkudte et udrykt Selskab af Theaterfolk og en Del udenforstående. Middagen var meget animeret og det manglede ikke paa Taler for os Uoppe som blev ønsket at Høje paa vor Kunstnerbane. Efter Middagen var der et meget livligt Bal som desvare maatte afbrydes ved sidste Tojs Ankomst til Helsingørs Station da vi med dette Toj skulde hjem til Hovedstaden. —

Sam amtalt i Brodersens Brev til mig, var jeg jo ingen Kompe da jeg blev campiment som følge deraf maatte jeg stadigvæk agere blandt Bøimene saa Reputariet for mit Vedkæmme var ikke rigt paa Afvekslinger i denne Saison. Bøimaniille komponerede en ny Ballet, fra Sicilien til Moskauer, hvilken blev hans sidste stykke, i den fik jeg et lille Danseparti som provencalsk Fiskerieng der spillende paa sin Fløite og Tramme iask ansaaedes 5 par vorende der dansede til Dancens Spil. Ideen til denne Ballet formoder jeg, at Bøimaniille fik med at have set Kiserfesten paa Kænul som Holm Hansen havde skrevet og som gik i Saisonen 1875, men som kun gjæste ringe Lykke om end kjændt der var opret meget paa en flot Vortyelse, det var nemlig alt andet end festligt, men hvad Holm Hansen ikke arvede det gjæste Bøimaniille. Thi hans Løden et det der faaerik i Moskauer i selve Kærens Salads var saa pragtfuldt og Costumen og Decorationer saa glimende anuendt, at Balletten blev en sand Festforestilling og at Bøimaniille sluttede sin Campanistruksamhed med Glæde ved den dette stykke om det opnaede ogsaa 16 Opførelser for godt Høje. I Balletten Conservariet havde vi en meget interessant Debut, nemlig

Chr Lauenberg der debuterede som Dufleur, han skilte sig anuendende godt fra den vanskelige Opzætt, trods han i den opnaede Miniker Sogunraach havde haft en usædvanlig Fagønger. Jeg var aranceut til i anden Akt at vare sammen der Kammur ind med den tilslæede Englønderinde og faarspæger Dufleur om det er ham der har averteret om en Kane i Le Sijero. I Balletten Fieldstuen havde vi atter en Debut nemlig Erik Ottalie Flamme som Arta, hvilken Rolle kun udførte meget godt, men i de bevogede Scener saa storst, at hvor hun faldt til Jorden slog hun regelmæssig sine Kno tilblodt, ja det gik saa vidt at Kongehuset's Medlemmer lod hende gjenne Chefen vide at hun maatte minicere Rollen meget da det hjerpen var smagfæstet at se paa. Hans Beck var her blandt de Vorne, medens jeg maatte se glad til enskjænt jeg i mit Indre var gjenant fæknigt over at jeg ikke var stor nok til at vare med iblant dem. Brodersens Balletdivertissement Fremtiden gik to Gange i denne Saison og vi høstede meget Bifald begge gange det gik. I Kong Salaman og Sijerens Klatterger som blev opført var mine Kammersater og jeg med som Kærøigadedrenge og vi havde gjæst os al mulig Umage for at vare saa Gadedrengeagtige som muligt, det lykkes os ogsaa saa godt at Regiserien holdte os ned til sig skjælde os saa temlosterlig ud og forbad os paa det strengeste at skabe os som vi var gale, den Løstale hjalp og satte Ro i det unge Blod. Saisonen var nu forbi men endnu var der 3 Forestillinger der skulde givet en for Ballettens Sensianskasse ved hvilken Valdemar blev opført og hvor jeg var stillet til Page, en for Hyl Skærpiller Kiltmann der gik af med denne

Laisans Udgang ved den blev offentliggjort og var for en smule og mindre af Aften, endely den 3die Forestilling for etlderens fornyelsesplaner ved hvid den Hr og Fru Koller og Fra Siterien til Maankar blev offentliggjort, ved alle 3 Forestillinger medvirkede jeg, og havde ialt optaarndt i denne Laisan 158 Gange.

1877-78

N° II.

Hr Brodersen havde nu, trods alle Overtalelser, trukket sig tilbage fra sin Virksomhed som Lærer ved Balletskolen, og overdroget Pladsen til Solodanser Daniel Krum. Ved sin Afgang modtog, den af alle afholdte Lærer, et Album fra Eleverne med samtliges Fortætelser og fra det Voksne Personale et smukt cicereret Solobogser, Brodersens Afgang blev omtalt i alle Blade, og han fik al den Annerkjendelse, som han saa fuldtid fortjente for sin lange og verdifulde Virksomhed. Samtidig ^{blev det} antagelst Krum om, at vike hen til at Theatrets Lærerskole blev forlagt til selve Theatrets Bygning. Bladet skrev saaledes.

Det kongl Theaters Balletskole overtages idag af Balletdanser D. Krum, dens hidtidige Lærer og dygtige sam afholdte Lærer, Hr L Brodersen, der i en Række af Aar har forestaaet Danseskolen og ledet dens daglige Gæster, modtog sam Annerkjendelse fra Eleverne et smukt Album med samtliges

Elevers Fortætelser og et smukt Solobogser af det ærnlige Balletpersonale, hvilket overrakte ham ved en lille Fests, der bar Trog af det venskabelige Forhold, der stedse har fundet Sted mellem Lærer og Elever. Det er bekjendt, at Ballettens Elever, for uden Danseævelserne, tillige undervises i en af Theatret understøttet Skole. Denne ligger dog ikke, som Danselokalet, i Theaterbygningen, men for Dagens Vedkommende midt i Byen, for Tjernes i Amaliegade. Efter nogle Times Gæster hver Foredag, ere Børnene, saalange Laisanen varer, næsten daglig umiddelbart efter Gæsterne til Træne paa de Balletter, der skulle opføres, derpaa fra 1-4 i Skole og i den tid paa Theatret igjen om Aftenen. For de Børn, der bo langt fra Theatret og Skolen, er disse Veje baade trættende og tidspildende, og den nye Lærer vilde gjøre sig meget fortjent ved at henlode Theaterchefens Opmarksamhed paa, at en Forandring heri var ønskeligt. Et Locale, hvori en halv Snes Sygebørn kunde undervises, maa dog med Lethed kunde tilvejebringes i Theaterbygningen. H.C.

Om nu denne Bladartikel indvirkede noget, er ikke godt at vide, men som tidligere omtalt blev Lærerskolen virkelig forlagt til Theaterbygningen. Da Krum overtog Ledelsen af Danseskolen var han vel omkring 30 Aar, han var en munter og livsglad Mand, der med Energi begyndte sin nye Virksomhed, og vi Elever var ogsaa meget glade for ham, vi ældre Elever betragtede ham med

